

danne Afdelinger. Jeg for mit Vedkommende vil mene, at samtidig med at man skærper Kontrollen og skaber et Middel til at udkaste de Medlemmer af Kasserne, hvis Formue- eller Indtægtsgrænse bliver for høj, maa vi, som jeg forstod, det ærede Medlem, Hr. Johannes Lou var inde paa, skabe saadanne Forhold, at alle Sygekasser bliver forpligtet til at skabe Afdelinger for bemidlede Medlemmer. Naturligvis er det underforstaaet, at Lovens Forudsætninger herfor skal følges, at disse Medlemmer skal betale et Medlemskontingent, der svarer mindst til det, Kasserne faar i offentligt Tilskud. Jeg vil mene, at vi kunde tage Skridtet fuldt ud og sige, at der ved hver statsanerkendt Sygekasse skal være en Afdeling for bemidlede Medlemmer, ogsaa saadanne bemidlede Medlemmer, som ikke har staaet i Sygekassen, men som kan melde sig ind, naar der bliver truffet Foranstaltninger af den Art, at disse bemidlede Medlemmer ikke nyder Tilskud fra Staten.

Ved den Debat, som fandt Sted her i Tinget ved Indledningen af Behandlingen af disse Lovforslag, udtalte mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode, at vi fra vor Side var villige til at medvirke til, at Statens Driftsbudget nedsattes, men han føjede til: Vi mener, at denne Nedsættelse sker bedst gennem en 2-aarig Periode. De her foreslaaede Besparelser hører netop til den Art Besparelser, der efter min Mening ikke bør indføres omgaaende, men maa komme gennem en Vekselvirkning mellem Administrationen og Sygekasserne. Jeg tror, man fra alle Sider er klar over, at Sygekasserne er en særdeles sund og godt ledet Institution, der gennem Tiderne har vist sin store Værdi for Befolkningen, og jeg tror, man skal være varsom overfor denne samfundsgavnige Institution, saa man ikke kommer til at slaa for meget i Stykker ved et alt for voldsomt Krav om Besparelse; thi ellers kan det let gaa saadan, at man i sin Iyer for at spare kommer til at sætte alt for store Værdier over Styr.

Ud fra de Synspunkter, jeg her har gjort gældende, skal jeg da sige, at Lovforslaget i den Form, hvori det er fremsat, vil udsætte den frivillige Sygeforsikring, som har været vor Stolthed, for en alvorlig Fare, men vi fra vor Side er rede til at søge Besparelser opnaaet paa de Punkter, jeg har nævnt, forudsat at disse Besparelser ikke formindsker det Gode, denne Forsikring er for Befolkningen.

Minister for Sundhedsvæsen (Rubow):

Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Velvillie eller i hvert Fald den indgaaende Kritik af det fremsatte Lovforslag, som de er fremkommet med. Angaaende selve Lovforslaget skal jeg blot gøre opmærksom paa, at det, som tidligere sagt, ikke tilsigter en gennemgaaende Revision af Sygekasseloven, men en Regulering af Statens Tilskud i Henhold til denne Lov. Ved Loven af 20. Juni 1921 — det var 20. Juni 1921 — blev det faste Tilskud sat op fra 2 Kr. til 3 Kr. pr. Sygekassemedlem. Det blev den Gang sat op under Hensyn til det høje Prisniveau, de høje Konjunkturer, og nu, hvor Bevægelsen i de sidste Aar gaar i den modsatte Retning, og hvor det er i Overensstemmelse med, hvad Regeringen anser for nødvendigt i Statens Husholdning, reducerer man dette Tilskud med 33 pCt., til 2 Kr.

I den samme Lov af 1921 blev der, for første Gang i den Tid, Sygekasseloven har bestaaet, indført et Statstilskud til Medicinforbruget, ogsaa under Hensyn til de den Gang meget høje Priser, ikke mindst paa Medicin. Dette Tilskud har, som jeg allerede har nævnt, bidraget til en betydelig Stigning i Sygekassernes Udgifter til Medicin, idet mange af dem, da dette Tilskud blev givet, satte den Procent, Kasserne betaler af Medlemmernes Medicinforbrug, væsentligt op. Som Følge af det Prisfald, der nu ogsaa er sket for Medicin, og af andre Grunde mener man nu, at dette Tilskud maa falde bort. Jeg mener dog ganske bestemt, at for Sygekasserne vil denne Reduktion, der betyder 1 Mill. Kr. mindre i Tilskud, afgjort ikke behøve at blive nogen virkelig Forøgelse af Kassernes Udgift. Jeg har allerede tidligere omtalt, og det er ogsaa nævnt af flere af de ærede Ordførere, at der fra Sundhedsstyrelsen vil blive givet en Anvisning til Sygekasserne, hvorefter Lægerne kan skrive Medicin op paa en billigere Maade end hidtil. Jeg skal meddele, at denne Anvisning er udfærdiget og parat til, saa snart Loven er vedtaget, at sendes til Kasserne. Det er sagt, at Sygekasserne ingen Myndighed har over, hvilken Medicin Lægerne skriver, men hvis de ikke har det, er de ikke helt godt ledet. De har bl. a. den Udvej, at de efter en saadan Liste kan nægte at betale Medicinregninger, der er skrevet saaledes, at langt dyrere Medicin er opskrevet, end det behøves. En Meddelelse, der udgaar til Apotekerne, om, at saadanne Recepter ikke